

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

1. I § 6, stk. 3, 1. pkt., ændres »forsikringsforbundene« til: »Ulykkesforsikringsforbundet for dansk Søfart«.

§ 6. Forsikringspligtig arbejdsgiver for en skadelidt er den arbejdsgiver, i hvis virksomhed eller tjeneste arbejdsskaden er indtrådt, jf. dog stk. 2 og 3, samt § 5, stk. 2 og 3.

Stk. 2. Forsikringspligtig arbejdsgiver for en skadelidt, der har pådraget sig sygdom som nævnt i § 10, er arbejdsgiveren i den virksomhed, i hvilken den sygdomsramte senest før sygdommens påvisning har været udsat for skadelige påvirkninger, der antages at have medført den pågældendes sygdom. Dette gælder dog ikke, såfremt det godtgøres, at sygdommen skyldes arbejde i anden virksomhed.

Stk. 3. Kan en forsikringspligtig arbejdsgiver efter stk. 2 ikke med rimelig sandsynlighed udpeges, udbetales ydelserne efter loven forskudsvis af sikringsstyrelsen og fordeles for hvert finansår på de godkendte forsikringsselskaber og forsikringsforbundene, staten og de kommuner, der i medfør af § 41 ikke har tegnet forsikring efter denne lov. Fordelingen foretages af sikringsstyrelsen i forhold til de bidragspligtiges præmieindtægt eller, når forsikring ikke er tegnet, i forhold til et af sikringsstyrelsen skønsmæssigt fastsat præmiebeløb, der svarer til risikoen.

2. I § 25 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»Stk. 5. Chefen for sikringsstyrelsen kan fastsætte regler om, i hvilket omfang udgifter til de i stk. 2-4 omhandlede proteser, briller, lignende hjælpemidler samt sygevogne godtgøres.«

§ 25. Skønner sikringsstyrelsen under sagens behandling, at sygebehandling eller optræning er nødvendig for at opnå bedst mulig helbredelse, skal forsikringselskabet betale

udgifterne herved i det omfang, disse ikke kan afholdes efter lov om offentlig sygesikring eller som led i behandlingen på offentligt sygehus. Optræningen skal foretages som efterbehandling under lægelig kontrol i umiddelbar tilknytning til sygebehandlingen i de optræningsinstitutioner, sikringsstyrelsen har godkendt hertil.

Stk. 2. Skønner sikringsstyrelsen under sagens behandling, at anskaffelse af proteser, briller og lignende hjælpemidler samt sygevogne er nødvendig for at sikre sygebehandlingens eller genoptræningens resultater, for at formindske arbejdsskadens følger eller for nøjere at kunne bestemme omfanget af erhvervsevnetabet og graden af varigt mén, skal forsikringselskabet betale udgifterne hertil.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 gælder også ved genoptagelse af sagen med henblik på en ændret vurdering af erhvervsevnetabet og det varige mén.

Stk. 4. Har en forsikret under arbejdet anvendt et af de hjælpemidler, der er nævnt i stk. 2, og er hjælpemidlet blevet beskadiget som følge af arbejdet eller de forhold, hvorunder arbejdet foregår, skal forsikringselskabet afholde udgifterne til reparation, eventuelt fornyelse af hjælpemidlet.

3. I § 27, stk. 4, ændres » $\frac{3}{4}$ « til: » $\frac{4}{5}$ «.

§ 27. Har en arbejdsskade medført nedsættelse af skadelidtes evne til at skaffe sig indtægt ved arbejde, tilkommer der ham erstatning for tab af erhvervsevne. Erstatning ydes dog ikke, såfremt erhvervsevnetabet er mindre end 15 pct.

Stk. 2. Ved bedømmelsen af erhvervsevnetabet skal sikringsstyrelsen tage hensyn til skadelidtes muligheder for at skaffe sig indtægt ved sådant arbejde, som med rimelighed kan forlanges af ham efter hans evner, uddannelse, alder og muligheder for erhvervsmæssig omskoling og optræning.